

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 54.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, s'donderdagdags & zaterdagdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar. buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk, 15 centimen. Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 6 FEBRUARI.

NIEUWJAARSGIFTEN

aan Pius IX.

6e LIJST.

Bedrag der vorige lijsten. . . fr. 3305,53

PAROISSE DE ST-JEAN, à TONGRES.

Table of names and amounts for 'PAROISSE DE ST-JEAN, à TONGRES'. Includes MM. J.-D. Nys, G. Bollen, P. Slegers, etc.

PAROCHIE GENOELS-ELDEREN.

MM. Van den Boorn, pastoor, 15,00. — L. Liensens, broeders en zusters, 10,00. — De wed' Detrooz, 5,00. — E. Peellaers, 5,00. — De kinderen Geuten, 5,00. — M. Nicolai, 5,00. — Eenige parochianen, 24,00. Totaal, 69,00.

PAROISSE DE LOWAIGE.

MM. G.-J. Laminne, curé, 10,00. — J. Van Jersel, coadjuteur, 5,00. — Les enfants Baillien du moulin, 5,00. — La veuve Jeanne Louwet, 5,00. — La veuve Chrétien Vanmarsenille, 5,00. — Les sœurs Vanormelingen, 5,00. — Pierre Baillien, 2,00. — Anne-Marie Melon 1,00. Total fr. 38,00.

De Kamer der Volksvertegenwoordigers heeft, in plaats van het onderzoek over het budget van binnenlandsche zaken te heremen, eene lange en nog al woelige discussie gehad, ten gevolge eener ordematie van de heeren Ortmaans-Hauzeur en Peltzer, afgevaardigden van Verviers.

Het gouvernement, door het orgaan van den heer Delcour, minister van binnenlandsche zaken, heeft verklaard, dat het de wet zou handhaven en ieder voorstel van verandering zou verwerpen.

De heer Ortmaans-Hauzeur heeft dan eene dagorde neergelegd, strekkende om eenen blaam op het gouvernement te werpen.

Een groot getal redenaars hebben het woord genomen, eenigen om te bestrijden, anderen om de beknibbelingen en de dagorde van den liberalen vertegenwoordiger van Verviers te ondersteunen.

De heer Frère heeft de gelegenheid waargenomen om tegen het gouvernement uit te vallen. De heer Coomans heeft hem met zoo veel welsprekendheid antwoordd, dat de heer Frère blauw van gramschap werd.

De heeren Coomans, Simonis en Woeste hebben ook de vernuttelheid der heeren Ortmaans en Peltzer, die antimilitaristen van vroeger, welke nogtans het budget van oorlog en de wet op het contingent gestemd hebben, doen uitschijnen.

Eindelijk heeft de heer De Lehaye een eenvoudig dagorde voorgesteld, dat door 50 stemmen tegen 55 werd aangenomen. De heer Coomans heeft zich onthouden. Het was eene stemming der rechter- tegen de linkerzijde.

Te Gent is men bezig met den oorlog te verklaren aan de Zusterkens der Armen, die zooveel arme en ongelukkige menschen onderhouden. Terwijl de geuzen dien oorlog aanvangen, geeft de Temps, het ultra-liberaal blad van Parijs, het volgende artikel over die weldadige vrouwen:

« Ik was diep getroffen door de uitdrukking van kalmte en tevredenheid, welke ik las op die aangezichten, die voor het meestendeel de sporen dragen van wreede en langdurige beproevingen. Deze arme lieden hebben daar hun paradys gevonden.

Zij zijn van verschillende afkomst en op de meest verschillende plaatsen door de weldadigheid ontmoet; doch onder de zachte wet die hen beheerscht, hebben zij allen het zelfde uiterlijk gekregen.

« Er is, zegde mij eene der zusters met eene treffende eenvoudigheid, geen gesticht of geen hospitaal, dat gemakkelijker te besturen is; gij gedenkt dat wij veel doen, maar wij zouden nog veel meer willen doen en nogtans het publiek is zeer mild; wij hebben slechts de hand uit te reiken, opdat zij aanstands gevuld worde.

DE GEBRANDMERKTE.

VERTELLING VAN DRAXLIER-MANFRED.

DE GEBRANDMERKTE.

VERTELLING VAN DRAXLIER-MANFRED.

I.

Te Cheshurst, eene kleine Engelsche stad, drie mijlen van Herford gelegen aan het riviertje de Lea, woonden onder de regering van Karel II twee Engelsche families, die in de geheelen streek werden bemind en geëerd, ofschoon zij in staatkundige gevoelen recht tegenover elkaander stonden.

Aan de goederen van den overste grenzen die

van den baronet Clark, een doorgoed, kundig, maar eenigzins menschenschuw man. Sedert 1680 had hij zich in het graafschap Hedford met der woon nedergezet, maar niemand wist iets met zekerheid omtrent zijne levensgeschiedenis en zijn verleden.

» Herinner u thans dat de Zusterkens der Armen dag aan dag van de liefdadigheid leven, dat het vergaren van geld haar verboden is, en dat zij bij het einde der maand niet weten wat zij de volgende maand zullen hebben.

» Zegt tot u zelven dat er geen beter geplaatste liefdadigheid bestaat en wees overtuigd dat er geene bijzondere filosofische denkwijze ter wereld kan vijandig of onverschillig blijven aan deze bewonderenswaardige instelling!

Wie zijn de militaristen?

Reeds meer dan honderd maal hebben wij gezegd dat, bijaldien de liberalen weder aan het bewind moesten geraken, elken weldra de ransel op den rug zou krijgen en ons land in eene kolossale kazern herschappien worden.

« Ik geloof, zegde M. Bergé in zitting van 18 december ll., dat bijaldien men het land ernstig wilde verdedigen, de inrichting van een fabrieker leger dan wij heden bezitten, noodzakelijk is.

Wij willen heden niet verder de zaak intreden; alleenlijk zullen wij de vraag herhalen: Wie zijn de militaristen? Wij weten het van langom meer. (Vaderland)

De Bien Public bevestigt de waarheid der voornaamste leiten, welke wij donderdag, opzichts de heiligheidsmissen in de normaalschool van Hoei uit l'Etudiant Catholique overnamen.

Richard, zijn zoon, stemde in dit gevoel voor Olivier Cromwell met zijn vader in en niets vermoedte hem die raadselachtige voorliefde, die werkelijk iets edels en fiers in zich sloot, te ontneemen.

Deze dwang, dien zij aan hun gevoel moesten opleggen, werd nog sterker ten gevolge van de komst van een konigsgezind edelman, die zich Sir Charles noemde, in 't huis van den overste, welke edelman het graafschap Herford rondreisde, als belast met eene geheime opdracht van graaf Shaftesbury.

Stontmoedig, indringend en listig, wist deze vreemdeling al spoedig het vertrouwen van Davidson te winnen, want evenals de meeste van geestdrift gloeiende moederen, bezat ook de overste een goede dosis lichtgeloovigheid, welke hem niet oprechtheids van gevelsheid, waarheid van lungen wisten te doen onderscheiden.

Stads- & provincie nieuws.

Ons liberaal stadhuisbestuur gaat maar altijd voort met de stads wallen en muren omverre te werpen. Die afbreking duurt nu over het jaar en tot hier toe bestaat er geen plan der werken.

Daarin herkent men alweer de onachtzame hand onzer liberale stadhuisbollen. Is het niet eene schande op zulke wijze te werk te gaan?

Het was zoo gemakkelijk iets schoons te maken van onze oude stadswandeling. Men moest heul eenvoudigd beginnen met een algemeen plan te maken en geenen steen of geenen klot aarde herplaatsen zonder dat het werk tot de uitvoering van het algemeen plan strekte.

Die handelwijze was waarschijnlijk te eenvoudig voor onze stadhuismannen. Zij breken maar toe en werpen alles overhoop zonder aan morgen te denken.

Wat zal daarvan het gevolg zijn? Dat is gemakkelijk te voorzien. Wanneer alles zal afgebroken en verwoest zijn, dan zal men gaan een plan maken en wie weet of men niet zal gedwongen zijn menig deel der wallen te herstellen hetwelk men vandaag afwerpt.

De gansche werken der afbreking onzer stads wallen worden overigens op zoo onverstandige wijze uitgevoerd, dat men van heden af met zekerheid kan voorspellen dat er weldra nieuwe imposten zullen worden uitgedacht worden om het te kort der gemeente-kas aan te vullen.

Slaat u de borst, verdoolde kiezers, die onze stem niet wildet aanhooren toen wij u het gevaar met den vinger aanwezen. Heden ziet gij waar uwe ongelukkige stemming onze stad gebracht heeft.

De onderverinding zal de kiezers tot les gediend hebben. Ongelukkig de les zal wat duur kosten.

Op den markt van Tongeren van verl. donderdag waren te koop gesteld 192 koeien, 48 kalveren, 59 schapen, 144 vette varkens en 572 magere varkens.

Kerkelijk nieuws.

DE JUBILE.

Men weet dat het heilig jaar in vroeger tijden alle honderd jaar gevierd werd. Paus Clemens VI, bepaalde hetzelfde op alle vijftig en Urbanus VI, op

te brengen dat op een avond na een goed glas wijn, de overste hem de hand er op gaf en op zijn eeerwoord beloofde hem Clara tot vrouw te zullen geven.

— Dat zullen wij toch eens zien, voegde iemand halfnuid er bij.

Bij die woorden, zacht gesproken, maar die de overste toch meende gehoord te hebben, keek hij verwonderd om, maar zag achter zijn stoel niemand dan zijnouden dienaar John, wiens trouwe en langdurige diensten zoo erkend werden dat hij zich wel wat meer mocht veroorloven dan een ander, maar wiens onverschillige houding voldoende aantoonde dat hij de vermetelde woorden niet zou hebben durven uitspreken, althans zoo dacht de overste, die zich spoedig daarna ter ruste begaf.

Den volgenden ochtend, toen de overste met koeler hoofd nadacht over zijn overrijde belofte, gevoelde hij zijn ziel daarover toch bezwaard.

Daarom zocht hij Clara op en vond haar in een afgelegen gedeelte van een tuin, die de grens uitmaakte van zijn goed en dat van zijn buurman. Wie beschrijft den schrik en de vertwijfeling van Clara, toen zij de plannen van den overste vernam. Eenige oogenblikken bleef zij zwijgend, als door den bliksem getroffen staan, toen greep zij de handen haars vaders en zeide:

(Wordt vervolgd.)